

stode et mindre Quantum Hartkorn, forsaavidt som de for en stor Deel henhøre til Fæsternes Klasse. Jeg kan derfor ikke see, at det vil være urigtigt at antage dette Forslag, som jeg saaledes betragter som en ligefrem Consequents af hvad der blev vedtaget igaar. Hvad det andet Forslag, som jeg har tilladt mig at stille under Nr. 6 paa Afstemningslisten, angaaer, da har det alene til Hensigt, som allerede maaskee vil være De Herrer klart, at optage en Bestemmelse, hvorved det bliver muligt, at de Uligheder, som ellers vilde finde Sted ved Geistlighedens Beskatning, som en Folge af, at der paahviser flere Rald Forpligtelse til at udrede Pensioner til Enker, til at betale Gjalb, som paahviser Raldet for Opførelse af Bygninger o. s. v., kunne udjevnes. Disse Forskjelligheder vilde ikke kunne blive udjevnedes, naar man ikke vedtog en saadan Passus, som den, jeg har tilladt mig at foreslaae, og da Udvalget, som den ærede Ordfører har erklæret, tiltræder dette Forslag, saa antager jeg det iøvrigt for overflødigt at anføre Videre til Forsvar for samme.

Ordføveren: Naar det ærede Medlem, som nu satte sig, (Rothe) mener det saaledes, at det ikke vil have stor Indflydelse paa disse ringere Bestillingsmænd, eller om man vil kalde dem Embedsmænd, saa vil jeg ogsaa lade dette Ord gaae, der have 100 Rbd. og 200 Rbd. i Gage — at det ikke vil have stor Indflydelse, siger jeg, paa deres Raar og Stilling, om de, efter det ene Udringsforslag, hvis det gaar igjennem, komme til at betale 12 eller 48 Sk. af deres 100 eller 200 Rbd., ja selv om de, naar man følger Udvalgets Scala, skulle komme til at betale 1 eller 2 Rbd. i Stat, saa vil jeg gjerne indrømme ham dette. Det kan virkelig ikke gjøre nogen Forandring, i alt Gald ikke nogen stor Forandring for den, som har 200 Rbd. i Indtægt, men har Familie at forsørge, om han lider Nød med

200 Rbd. eller med 198 Rbd. Men, naar det ærede Medlem mener, at det er et rigtigt Princip, som man her følger ved at beskaffe ham, saa kan jeg paa ingen Maade indrømme dette. Det er ikke noget rigtigt Princip, naar jeg vil beskaffe directe, at ville tage Noget der, hvor der egentlig ikke er Noget at tage, hvor der ikke er Noget, som kan antages at være en Netto-Indtægt; thi det er kun den, som jeg skal beskaffe directe. Naar den ærede Rigsdagsmand siger, at jeg tildeels selv har erkjendt, at Capitalisten, som eier den store Capital, skal beskattes i et stærkere Forhold end andre Capitalister, og som Beviis anfører, hvad jeg sagde igaar om den større Jordegodsseier, saa troer jeg, at det ærede Medlem overseer noget meget Væsentligt, det er, at det ikke var paa Grund af den større Besiddelse, at jeg meente, at Gods-eieren kunde beskattes i et stærkere Forhold end Fæsteren, der dyrker færre Edr. Hartkorn end han; men fordi her er en ganske anden Besiddelsesmaade. Den Godseier, der eier 200 Edr. Fæstegods, beskattes forholdsviis ikke høiere end den, der eier 100 Edr. Fæstegods; men det kan meget gjerne være, at han beskattes usorholdsmæssigt høiere end Fæsteren, der ikke bruger mere end en lille Deel af den Jord, som hiin eier. Det er et Princip, som jeg nødvendig vil forlade, at Beskatningens Størrelse skal rette sig efter Formuens Omfang, thi det er i Almindelighed urigtigt, at kaste sig ind paa den progressve Besatnings Bane, og jeg anseer det saameget mere magtpaaliggende for mig at udtale min Overbelysning om, at det er en fordærvelig og gal Vej, som man slaaer ind paa, som jeg ikke veed, hvorledes man er kommen til offentligt i Blade og trykte Skrifter at paastaae, at det er min Anskuelse, at man skal følge, da jeg aldrig har ytret Noget til anbefaling for den progressve Beskatning.